

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/12/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113227527
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113227527.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa G., zastúpeného S. proti odporkyni J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne M., zastúpeného I., o zaplatenie 1.406,50 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. októbra 2014, č.k. 27C/47/2014-54, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,34 Eur, do troch dní, k rukám I. I. T..

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 93,58 Eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 56,26 Eur od 25.09.2011 do 26.09.2011, zo sumy 56,26 Eur od 25.04.2012 do zaplatenia a zo sumy 37,32 Eur od 25.05.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Z vykonaného dokazovania zistil, že žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 23.09.2010, bod 5, žiadala odporkyňa navrhovateľa o poskytnutie úveru vo výške (úverovom limite) 1.050 Eur, pričom uviedla, že úver bude splácať v 42-tich mesačných splátkach vždy k 24. dňu v mesiaci po 56,26 Eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník za úver zaplatiť, bola 2.362,92 Eur, predpokladaná RPMN za úver 70,02 %, ročná úroková sadzba úveru 70,02 % a priemerná RPMN za úver 47,39 %. Podľa žiadosti odporkyňa žiadala aj o revolving vo výške 553,60 Eur s tým, že celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť, je 1.350,24 Eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu bola určená vo výške 63,32 % a ročná úroková sadzba revolvingu vo výške 78,21 %. Navrhovateľ sa od žiadosti odporkyne pri prijímaní jej žiadosti odchyľil vo viacerých bodoch. Predpokladaná RPMN úveru v žiadosti odporkyne (bod 5 žiadosti/zmluvy) bola 70,02 %, v údajoch o schválenom úvere (bod 6 žiadosti/zmluvy) 65,63 %, rovnako ako v oznámení zo dňa 30.09.2010. Odporkyňa ďalej žiadala o revolving 553,60 Eur (bod 5 žiadosti/zmluvy), v údajoch o schválenom úvere (bod 6 žiadosti/zmluvy) je tiež vypísaná suma 553,60 Eur, ale v oznámení zo dňa 30.09.2010 figuruje už suma 632,08 Eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník pri revolvingu zaplatiť, je ale v každom z prípadov rovnaká (1.350,24 Eur). Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu v žiadosti odporkyne (bod 5 žiadosti/zmluvy) bola 63,32 %, v údajoch o schválenom úvere (bod 6 žiadosti/zmluvy) 70,02 %, rovnako ako v oznámení zo dňa 30.09.2010. V oznámení o schválení revolvingového úveru navrhovateľ zároveň doplnil údaje úveru o dátum splatnosti prvej splátky 24.11.2010 a dátum splatnosti poslednej splátky 24.04.2014. Keďže v danej veci oznámenie veriteľa o schválení úveru zo dňa 30.09.2010 ako odpoveď na návrh obsahovalo z hľadiska obsahu značné zásadné zmeny oproti žiadosti (návrhu) a zároveň došlo k doplneniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere o termín prvej splátky a termín poslednej splátky úveru (konečná splatnosť úveru), došlo v zmysle vyššie uvedeného k odmietnutiu pôvodného návrhu odporkyňou a k vzniku nového návrhu. Takýto nový návrh navrhovateľa pre vznik zmluvy však mal byť rovnako prijatý odporkyňou. Z navrhovateľom predložených listín však nevyplýva, že by odporkyňa

nový návrh navrhovateľa písomne prijala, čím by došlo k písomnému uzatvoreniu predmetnej zmluvy. Na základe uvedeného možno konštatovať, že navrhovateľ súdu hodnoverným spôsobom nepreukázal, že k uzavretiu zmluvy o poskytnutí úveru zákonom predpísaným spôsobom došlo, a preto mal okresný súd za to, že predmetná zmluva písomne uzavretá nebola. Z dôvodu, že nebola dodržaná zákonom predpísaná forma, je revolvingový úver, poskytnutý odporkyni na základe jej žiadosti zo dňa 23.09.2010, bezúročný a bez poplatkov. Odporkyňa je potom povinná navrhovateľovi vrátiť len sumu peňažných prostriedkov, ktoré jej boli poskytnuté vo výške 1.050 Eur. Z tvrdení samého navrhovateľa mal súd za preukázané, že odporkyňa navrhovateľovi uhradila už sumu 956,42 Eur a navrhovateľovi tak titulom revolvingového úveru patrí už len suma 93,58 Eur. Pokiaľ si navrhovateľ uplatnil voči odporkyni aj nárok na zmluvnú pokutu, s poukazom na vyššie uvedený právny názor ohľadne nedostatku písomnej formy celej revolvingovej zmluvy okresný súd konštatoval, že medzi účastníkmi nedošlo k písomnému dojednaniu zmluvnej pokuty, zabezpečujúcej pohľadávku navrhovateľa, tak ako to predpokladá ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to i s ohľadom na to, že dojednanie o zmluvnej pokute predstavuje len akcesorický záväzok dlžníka vo vzťahu k záväzku hlavnému, ktorý sleduje osud hlavného záväzku. Navrhovateľ tak v konaní nepredložil žiaden písomný prejav vôle odporkyne, ktorým by sa výslovne zaviazala zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu 0,065 % denne za každý deň omeškania s plnením splátok dlhu, ktorý by odporkyňa podpísala. Zmluvná pokuta dojednaná inak, ako v písomnej forme, je neplatná pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka) a veriteľ - navrhovateľ ju nemôže s úspechom uplatniť na súde. Odporkyňa navrhovateľovi je s plnením sumy 93,58 Eur v omeškanií. Navrhovateľovi preto popri práve na zaplatenie tejto sumy vzniklo podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka i právo na úrok z omeškania vo výške určenej podľa § 10c v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 261 ods. 3 písm. d), § 497 Obchodného zákonníka, § 2 písm. a), písm. b), § 3 ods. 3, § 5b zákona č. 250/2007, § 52 ods. 1 až 4, § 44 ods. 2, § 46 ods. 2, § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a), písm. b), písm. d), § 9 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z., § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 10c, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Navrhovateľ i odporkyňa mali každý vo veci čiastočný úspech, pričom pomer úspechu a neúspechu odporkyne vo vzťahu k žalovanej sume 1.406,50 Eur predstavuje hodnotu 86 % (úspech zhruba 93 %/1.312,92 Eur, neúspech 7 %/93,58 Eur), v ktorej miere jej vzniklo i právo na čiastočnú náhradu trov konania. Odporkyňa si ale trovy konania neuplatnila, z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývajú, a preto súd rozhodol, že jej ich náhradu nepriznáva. Vzhľadom na prevažný úspech odporkyne vo veci vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p. i vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu v konaní na jej strane, a to v pomere, v akom vzniklo samotnému odporkyni, t. j. 86 %. Súd konštatoval, že vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia. V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporcovi domáhal zaplatenia 1.406,50 Eur s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnej v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje 71,37 Eur. Právny zástupca vykonal 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a) citovanej vyhlášky) a vyjadrenie zo dňa 16.07.2014 (§ 13a ods. 1 písm. b) citovanej vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 142,740 Eur. Podľa ust. § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky patrí právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 2 x 8,04 Eur, t. j. spolu vo výške 16,08 Eur. Spolu náhrada trov právneho zastúpenia 158,82 Eur, z čoho hodnota 86 % predstavuje sumu 136,59 Eur, na ktorej zaplatenie súd zaviazal menej úspešného navrhovateľa.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Uplatnil odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. a podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c), d), f) O.s.p. Namietal, že napadnutý výrok je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Z hľadiska výsledku konania vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu, či neúspechu v tomto konaní žiadny vzťah. Tvrdil, že nie je možné aplikovať zásadu úspechu v tomto konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania na vedľajšieho účastníka, lebo ten vo veci samej úspech alebo neúspech v tomto konaní nemal. Ďalej

uviedol, že uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom je v tomto prípade aj v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje výsledok účelovosti jeho postupu a zneužívanie ustanovenia § 93 ods. 2 až 4 O.s.p. evidentne motivovaného snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. Namietal, že údajné náklady na zastúpenie občianskeho združenia advokátom v žiadnom smere nepredstavujú účelne vynaložené trovy. Poukázal, že samotné podanie vedľajšieho účastníka je vždy doslovne šablónovito dopredu predpripravené a neprispieva k ochrane spotrebiteľa. Na podporu svojich tvrdení poukázal na uznesenie Okresného súdu Bratislava IV. z 13.07.2012, č.k. 23C/27/2012-46, na rozhodnutie Okresného súdu Košice - okolie, sp. zn. 13C/366/2013, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 MCdo 5/2013 a ďalšie rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Košiciach, Krajského súdu v Banskej Bystrici.

Vedľajší účastník na strane odporkyne vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť, uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 43,73 Eur. Uviedol, že zmysel vedľajšieho účastníctva v predmetnom súdnom konaní naplnil, poskytol odporkyni - spotrebiteľovi skutočnú pomoc v spore a trovy právneho zastúpenia, ktoré mu boli priznané, sú nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva odporcu - spotrebiteľa. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, č.k. 6Co/177/2013-61 zo dňa 28.10.2013, na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie - rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci, sp. zn. C-279/9, sp. zn. C-168/05 bod 37, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7MCdo 4/2010. Zdôraznil, že navrhovateľ používa naďalej zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne určená za neprijateľnú, porušuje tak zákonný zákaz používania tejto klauzuly (§ 53a Občianskeho zákonníka), a je preto logický dôvod konštatovať, že zavinil trovy tohto súdneho konania. Poukázal na ust. § 24 O.s.p., z ktorého vyplýva, že každý účastník sa môže dať v konaní zastúpiť zástupcom, ktorého si zvolí, takýmto zástupcom môže byť i advokát. Náklady s tým spojené sú v zásade vždy účelné. Uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa advokátom zastúpiť. Mal za to, že navrhovateľ sa v podanom odvolaní snaží o presadenie diskriminačnej zásady, podľa ktorej vedľajší účastník nemá mať právo na náhradu trov právneho zastúpenia, pričom navrhovateľ si bez akýchkoľvek pochybností uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu, a to aj napriek skutočnosti, že predmetom jeho podnikateľskej činnosti je aj činnosť podnikateľských, organizačných a ekonomických poradcov, a preto musí byť tiež spôsobilý na podávanie jednoduchých návrhov, napríklad návrhov na vydanie platobného rozkazu bez toho, aby žiadal o pomoc advokáta.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok rozsudku súdu prvého stupňa o trovách konania vedľajšieho účastníka. Vo výrokoch, ktorým bolo návrhu čiastočne vyhovené a vo zvyšku návrh zamietnutý a vo výroku o trovách konania odporkyne, rozsudok súdu prvého stupňa nebol účastníkmi napadnutý odvolaním, tieto výroky nadobudli právoplatnosť, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že navrhovateľ sa návrhom podaným proti odporkyni domáhal zaplattenia sumy 1.406,50 Eur s príslušenstvom s odôvodnením, že odporkyni na základe zmluvy o revolvingovom úvere poskytol úver vo výške 1.050 Eur, ktorý mala odporkyňa zaplatiť v 42 mesačných splátkach po 52,26 Eur s tým, že odporkyňa mu uhradil len sumu 956,42 Eur, bola v omeškaní s úhradou 11. splátky, preto uplatnil okamžitú splatnosť úveru, ktorého nezaplattená časť predstavovala žalovanú sumu. V priebehu konania vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporkyne, ktorý navrhol na daný právny vzťah aplikovať Občiansky zákonník, pretože vzťah, založený zmluvou o revolvingovom úvere, je vzťahom spotrebiteľským. Zdôraznil, že dohodnutá výška úroku je v rozpore s dobrými mravmi. Okresný súd návrhu v časti o zaplattenie sumy 93,58 Eur s prísl. vyhovel a vo zvyšku návrh zamietol pre nedostatok písomnej formy zmluvy o revolvingovom úvere a dohody o zmluvnej pokute, pre ktorú skutočnosť považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si trovy konania neuplatnila a navrhovateľa zaviazal k náhrade trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne vo výške 136,59 Eur za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k návrhu) po 71,37 Eur, 2 x režijný paušál

8,04 Eur podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z., keď pomer úspechu odporkyne a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne stanovil 86 %.

Navrhovateľ v podanom odvolaní namietal predovšetkým, že vedľajšiemu účastníkovi nie je možné priznať náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., nakoľko nemá vo vzťahu k úspechu, či neúspechu účastníka konania žiaden vzťah, spochybňoval jeho zastupovanie zástupcom z radov advokátov a účelnosť vynaložených trov vedľajšieho účastníka.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Ustanovenie § 142 O.s.p. upravuje rozhodovanie o náhrade trov konania podľa miery úspechu účastníka v konaní. Je založené na zásade zodpovednosti za výsledok alebo na zásade úspechu ako základnom princípe určujúcom, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku poniesie ťarchu všetkých súdnych trov. Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Pokiaľ ide o rozsah náhrady trov konania, je v posudzovanom prípade potrebné vychádzať zo základnej zásady vyplývajúcej z ustanovenia § 142 O.s.p., a to miery úspechu vo veci. Len ak má účastník plný úspech vo veci, prizná sa mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. celá náhrada trov konania. Ak mal účastník úspech len čiastočný, náhrada trov sa podľa § 142 ods. 2 O.s.p. pomerne rozdelí, prípadne (ak úspech vyváži neúspech) súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Okresný súd sa pri určení rozsahu trov konania týmito zásadami riadil. Posúdenie správnosti rozhodnutia okresného súdu v zmysle podaného odvolania navrhovateľa spočívalo na právnom posúdení otázky, či právo na náhradu trov konania priznané podľa § 142 ods. 2 O.s.p. sa vzťahuje i na vedľajšieho účastníka, podporujúceho v konaní prevažne úspešnú odporkyňu (spotrebiteľa).

So zavedením inštitútu vedľajšieho účastníka, vystupujúceho na podporu účastníka - spotrebiteľa (ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p.), nedošlo k žiadnej takej zmene ustanovení O.s.p. o náhrade trov konania (ustanovenie § 142 až § 150 O.s.p.), ktorá by reagovala na nový inštitút. Súčasne ani samotná právna úprava uvedeného inštitútu problematiku náhrady trov konania neupravuje. Nie je tak daný žiaden zákonný podklad pre zmenu ustálenej súdnej praxe z obdobia pred zavedením vedľajšieho účastníctva podľa ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p., ktorá priznávala náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi. Právo na náhradu trov konania, ako aj povinnosť nahradiť trovy konania, vyplýva z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., v zmysle ktorého má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Pokiaľ teda Občiansky súdny poriadok nevyhradzuje práva a povinnosti v konaní iba niektorému z účastníkov, teda výslovne navrhovateľovi (napr. dispozícia s návrhom) alebo odporcovi (napr. súhlas so späťvzatím), je potrebné všetky ostatné práva a povinnosti, dané Občianskym súdnym poriadkom všeobecne účastníkovi konania, považovať aj za práva a povinnosti vedľajšieho účastníka. Pretože ustanovenie § 142 O.s.p., použité aj v danom prípade, neviaže právo na náhradu trov konania výslovne na odporcu, ale vo všeobecnosti na účastníka, zakladá uvedené ustanovenie povinnosť, ako aj právo na náhradu trov konania s poukazom na ust. § 93 ods. 4 O.s.p. aj vedľajšiemu účastníkovi v zmysle zásad zodpovednosti za výsledok, a to podľa miery úspechu vo veci.

Z uvedeného vyplýva, že vedľajší účastník, hoci v konaní zostáva treťou osobou, má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na stranu ktorého vstúpil podľa § 93 ods. 4 O.s.p., a preto pre prípad úspechu ním podporovaného účastníka v súdnom konaní má rovnako ako úspešný účastník právo na náhradu trov konania. Správne preto okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne pomernú náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia s poukazom na ust. § 142 ods. 2 O.s.p. Námietka navrhovateľa o nemožnosti aplikácie ust. § 142 O.s.p. vo vzťahu k trovám konania vedľajšieho účastníka dôvodná nebola.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že trovy konania v prípade, ak sa vedľajší účastník nechá zastúpiť advokátom, nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva, odvolací súd poukazuje na článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Ak navrhovateľ má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, takisto každý iný účastník súdneho konania za rovnakých podmienok môže toto právo, garantované Ústavou Slovenskej republiky, využiť za podmienok, ktoré v danom prípade bližšie upravuje Občiansky súdny poriadok (§ 18, § 24, § 25 ods. 1, § 93 ods. 4 O.s.p.).

V ust. § 93 ods. 2 O.s.p. zákonodarca zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa

K námietke neúčelnosti trov konania, vynaložených vedľajším účastníkom v tomto súdnom konaní (navrhovateľ spochybňoval úkony vedľajšieho účastníka v konaní vykonané), odvolací súd udáva len toľko, že vedľajší účastník do konania vstúpil svojím podaním, doručeným súdu dňa 09.10.2013. Dňa 16.07.2014 doručil súdu prvého stupňa podanie, v ktorom predostrel konkrétnu argumentáciu týkajúcu sa zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 30.09.2010, ktorá mala byť medzi účastníkmi uzavretá, poukázal na aplikáciu Občianskeho zákonníka v danej veci, rozpor dohodnutého úroku s dobrými mravmi, a tým neplatnosť tohto dojednania v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Je tak nesporné, že vedľajší účastník na strane odporkyne vyvinul aktivitu v záujme „pomoci v spore“ účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupuje, a v záujme ktorého účastníka ako vedľajší účastník do konania i vstúpil. Trovy vedľajšieho účastníka, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia - odmene zástupcu vedľajšieho účastníka za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie veci, vyjadrenie k návrhu) vrátane režijných paušálov v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. preto nie je možné považovať za neúčelne vynaložené.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p., keď v odvolacom konaní bol vedľajší účastník na strane odporkyne úspešný, a preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka spočívajú v trovách právneho zastúpenia - odmene za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa smerujúceho výlučne proti výroku o trovách konania vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny) vo výške 8,30 Eur podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a 1 x režijný paušál vo výške 8,04 Eur podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky, spolu 16,34 Eur.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.